

- значно спростити викладення податкових законів, зробити їх доступними та зрозумілими, заборонити внесення змін до них протягом п'яти років;
- відмовитися від силових методів і максимізувати добровільність сплати податків;
- підвищити рівень податкової культури та податкової дисципліни платників податків.

Таким чином, для легалізації заробітної плати в Україні, виведення її «з тіні» держава разом з бізнесом в особі роботодавців та найманих працівників мають оперативно розпочати реалізацію системних кроків. Від послідовності їх впровадження залежатиме ефективність будь-яких наступних ініціатив та дій влади у цій сфері.

Список використаних джерел

1. Теневая_экономика : Вікіпедія [Електронний ресурс]. — Режим доступу ru.wikipedia.org/wiki (дата звернення 12 листопада 2013 р.).
2. Шарікова О.В. Податкова політика як фактор легалізації «тіньової» заробітної плати / О.В. Шарікова // Економіка та держава. – 2010. – № 6. – С. 49–52.
3. Сидоренко Т.А. Сутність та причини ухилення від сплати податків / Т.А. Сидоренко // Економічний часопис. – 2010. – № 21. – С. 48–52.

Дрозд Вікторія
студентка магістратури
Кондрюк Леся
к.е.н., доцент
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

УДОСКОНАЛЕННЯ ДОКУМЕНТУВАННЯ ОБЛІКУ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ОСНОВНІ ЗАСОБИ

Загальновідомо, що основні засоби – це матеріально-технічна база будь-якого виробництва, будь-якої підприємницької діяльності.

Згідно з П(С)БО 7 «основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів чи надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік)» [1].

Для правильної організації обліку основних засобів важливе значення має єдиний принцип їх оцінки. Розрізняють наступні види вартості основних

засобів:

- первісна;
- переоцінена;
- ліквідаційна;
- залишкова.

Згідно П(С)БО 7 первісна вартість - історична (фактична) собівартість необоротних активів у сумі грошових коштів або справедливої вартості інших активів, сплачених (переданих), витрачених для придбання (створення) необоротних активів [1].

За нормами Податкового Кодексу України (далі – ПКУ) придбані (самостійно виготовлені) основні засоби зараховуються на баланс платника податку за первісною вартістю.

Пунктом 146.5 ст. 146 цього Кодексу встановлено, що первісна вартість основних засобів (кожного конкретного об'єкта) складається з таких витрат:

- суми, що сплачуються постачальникам активів та підрядникам за виконання будівельно-монтажних робіт (без непрямих податків);
- реєстраційні збори, державне мито та аналогічні платежі, що здійснюються у зв'язку з придбанням/отриманням прав на об'єкт основних засобів;
- суми ввізного мита;
- суми непрямих податків у зв'язку з придбанням чи створенням основних засобів (якщо вони не відшкодовуються платнику);
- витрати на страхування ризиків доставки основних засобів;
- витрати на транспортування, установлення, монтаж та налагодження основних засобів;
- фінансові витрати, включення яких до собівартості кваліфікаційних активів передбачено положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку;
- інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, в якому вони придатні для використання із запланованою метою [2].

За П(С)БО первісна вартість основних засобів складається з аналогічних витрат, вказаних у Податковому кодексі.

Основні засоби підприємств в бухгалтерському обліку відображають за первісною вартістю, під якою розуміють фактичну собівартість спорудження, виготовлення або придбання об'єктів основних засобів, включаючи витрати на доставку й установку на місці використання з урахуванням страхових платежів під час перевезення, державну реєстрацію та інші витрати, тобто фактичну собівартість, яку об'єкти основних засобів мали на час введення в експлуатацію.

Оскільки основні засоби зараховуються на баланс за первісною вартістю, то виникає питання : як оформити документ, що формує первісну вартість?

З нашого погляду, таким документом може бути пропонована нами відомість, в якій буде формуватись інформація щодо витрат, пов'язаних із визначенням первісної вартості (рис.1).

Підприємство _____
«Затверджено»
головним бухгалтером
«__» _____ 20__ р.

Відомість формування первісної вартості амортизації основних засобів
від _____ 20__ р.

Документ		Сума	Кореспондуючий рахунок
№ п/п	Дата		
1			
2			
...			
Разом			

Бухгалтер _____
(підпис) _____ П.І.Б.

Рис. 1. Пропонована Відомість формування первинної вартості (власна розробка)

Отже, використання даної відомості забезпечить зведення та обґрунтування витрат, що формують первісну вартість основного засобу. Окрім того, пропонований у відомості реквізит «кореспондуючий рахунок» полегшить складання журналу-ордеру по рахунку 15 «Капітальні інвестиції».

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» [наказ МФУ від 27.04.2000 р. №92] : за станом на 1.11.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (дата звернення: 10.11.2013 р.).

2. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 10.11.2013 р.).

